

TRIBUNA POPORULUI

REDACTIA
strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL
Anstro-Ungaria :
an 20 cor. pe 1/4
cor.; pe 1/4 de an
pe 1 lună 2 cor.
Duminecă pe an
4 coroane. —
pentru România și
Bulgaria pe an :
40 franci.

scrierile nu se napotăză

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Șovinismul șovinismului.

Șovinismul de șovinismul ce-i stăpân în toate acțiunile și în toată viața lor, Maghiarii își au câte-odată momente lucide, când ei înșiși revin și conștientizează și boala și efectele ei asupra corpului lor național. O mică insulă între diferitele neamuri îl împrejmuiesc aici în acest timp de pământ al continentului nostru, în fața și la dreapta și la stânga, n'are decât — *adversari*. Ba-i aproape că la moment de greu necaz și timp de strîmtoare pentru dinșii, Maghiarii părăsiți ar fi de toată lumea și ar face în giurul lor chiar și dinșii lor «prieteni», — *Ovreii*. Zadarnic caută dinșii pricina acestor lucruri în circumstanțe, care nu există. — Incepând din timp depărtate până la era lor de aur, când întempleră li-a dat puț de stăpân în țeara aceasta, — Maghiarii nici odată n'au avut nici dreptate, nici iubirea și bună-voința față de concetățenii nemaghiari. *Tovărășia* și *comunitatea* acestora numai atunci au fost căutate de Maghiarii, când imbecilitățile grele se iviau și acțiunile, ce erau puterile lor pentru servirea pașii comune; numai la deal și la greu, și zică, dar' când lucrurile ajunseseră să fie bine, — atunci compariții erau prea destui, pentru singurii să se bucure de toate lucrurile bune ale muncii *comune*. Dinșii stăpân pe situație și peste viața popoarelor din patrie, șovinismul au devenit tot mai intoleranți. Dinșii n'au făcut în sensul strîns al dreptății, și nu mai e, aproape nici un șovinism, în toată cartea legilor, și de ei să fie respectat, când e vorba de interesele vitale și de dreptățile juste ale naționalităților. Așa-i știm pe Maghiarii și așa-i știm trezit cu dinșii toți, din tată în tată, numărul de ieri tocmai am ajuns la acest loc niște abnormități și neaoșă foaie unguerească, din fiecare poate să vadă tendința și păcătoasă a șovinismului față de dreptățile baștinăse ale țării.

«E o crimă de-o miie de ani — șovinismul »Debreczen», — căci a dat ființarea naționalităților... și ne va da dreptate, dacă cu o sabie vom stărpi naționalitățile!»

Și de ce n'ar face-o domniță șovinismului la Dobrișin? Probând s'o arde — Maghiarii n'ar fi decât conștienți în procedările lor de veacuri și popoarele conlocuitoare. E însă pasul de la voință până la pu-

tință, și Dumnezeu s'a îngrijit bine, ca arborii să nu crească până la ceriu. Dacă, neurmărite de puterea statului, se mai pot încă și azi scrie în presa maghiară asemenea grozăvenii, la adresa milioanelor de cetățeni ai țării, — mai poate fi mirare, că elementul maghiar dominant numai dușmani întâlnește chiar și între hotarele patriei?

Și nu înțeleg șovinismul nostru hegemonic, că dragoste cu de-a sila nu se poate. Ei vor s'o aibă și cu forța s'o stoarcă de la cei palmuiți de dinșii la toate ocaziile. Vânt s'întinde însă, furtună au să secere. Ear' timpul acestui seceriș — mereu și mănos se apropie de dinșii.

Azi nu numai la răsăritul țării și la naționalitățile din Ungaria proprie, dar' și la sud-vest de la dinșii — numai ură și dispreț găsec în toată calea lor.

Se știe doar' până departe: de ce trecere și de câte simpatii se bucură Maghiarii și la *Fiume*, bună-oară. Un ghimpe cu grave înțepături a devenit azi pentru ei și acest mărgăritar al coroanei lor. — A fost destul, ca în timpul din urmă, niște inscripții maghiare să fie văpsite pe tramvaiul orașului, pentru-ca furtuna acestei cetăți de la mare să erumpă cu toată furia împotriva hegemonilor, și cu valuri spumegătoare să măture de acolo simburii șovinismului maghiar.

A fost prea destul, ca numai colții să și-i arete acest șovinism și în *Croația*, la care atât de mult rîvnesc patrioții, — pentru-ca aceeași lecție s'o capete, ca și la *Fiume*. — Ne aducem încă aminte de «primirea», ce peste vară li-s'a făcut din partea tinerimei croate celor vr'o cincizeci de studenți maghiari, la *Cirvenita*. Huiduiți au fost, ca fiii unei țări dușmane și insigniile lor naționale, cu cari își împodobiau exteriorul, au fost insultate și rupte de «colegii» lor slavii.

«Adevărat, — zic foile patriotice — că pentru acest scandal revoltător studenții demonstrații au fost loviți de pedeapsa legii. Dar' asta nu-i destul. Studenții aceștia au crescut și cresc în școala inaugurată de *Strossmayer* și de partidul mare naționalist, față de care cel cu «simpatii» pentru Maghiarii e în minoritate». La adunarea catolicilor, ținută zilele aceste la *Agram*, *Croații* de asemeni ear' au manifestat pentru *Strossmayer*, spre marea supărare a Ungurilor.

«Trebue dar' reformată școala în *Croația* și în spirit *filo-maghiar* să fie crescute de-acîncolo generațiile croate!» — Așa se rețosc organele patriotice, între cari chiar și guvernamentale.

Așa nu-i mirare, că ura și disprețul, de cari cu belșug sunt îngrădiți Maghiarii în mica lor insulă, — se potentează văzînd cu ochii. Așa, sigur numai roade meritate va secera șovinismul până-ce odată va trebui să-și rupă capul.

Revista legii de incompatibilitate, dă-cum anunță ziarele maghiare, este un din preocupățiunile actuale ale primului ministru *Szell*. În această privință *Szell* a avut o lungă consfătuire cu *Rohonyi*, raportorul proiectului de revizuire a legii de incompatibilitate. Unul din punctele pactului lui *Szell* cu aponyistii, a fost șievuirea acestor legi; dar îndeplinirea ei isbește de mari greutăți, căci viciniștii și directorii de bănci apasă greu încumpăna spriginitorilor guvernului. Așa ce îndoiește să ajungă curînd în discia parlamentului această reformă.

Se deșteaptă. Un semn bun pentru Unguri și țeară: se deșteaptă și ei și ved' primejdia ce le vine din partea ovreilor. Astfel, a apărut acum în Budapesta o broșură intitulată: «Crucea și legea ovreiască», scrisă de un jurisconsult și filosof. În culorile ele mai vii și cu o rară competență autorii arată trăsăturile caracteristice de Ovreilor, reul ce ei aduc societății creștine și prin urmare, disgustul ce e deșteaptă în toți oamenii umani și alții.

Maghiarizarea numelor de comune a dat de curînd un nou greș. Oficiul central de statistică din Budapesta, care este îndatorat să comunice diferitelor comune numirile noi, maghiarizate, ce avea de gând stăpînitorii să dea comuniceșilor române și germane, cu deosebire adresându-se orașului Brașov, în această privință, consiliul orașenesc a declarat, că numele istoric de «Kronstadt» rămîne numele oficial al orașului.

Această demnă și serioasă atitudine a Sașilor «*Pesti Napló*» o socotește de «fenomen întristător», ear' ziarul croitorului abnominatului numite «legea schimbării numelor de comune», «*Magyar Szó*», varsă foc și pară asupra Sașilor verzi, și — asupra lui *Szell*, care compromite idealul lui — *Bánffy*.

„Asociațiunea” în Banat.

Fie bine venită! Fie ca adunarea generală dela Mehadia să înalte sufletele și să lase amintiri tot așa de plăcute cum s'a întîmplat, nainte cu patru ani, la Lugoj.

Singura societate unde toți Românii se pot întîlni, nu ne îndoim că lucrările ei sunt urmărite cu un viu interes de întreaga obște română. Și în măsură ce vremea trece, ne place a cride că se va mări și terenul de influență al «Asociațiunei».

Scăderile ce se observă, nu trebue să țină pe nimeni în rezervă. Ele sunt a se atribui oamenilor, ear nu instituțiunei și mai ales la instituțiune tineră, e jresc ca și greșeli să fie mai multe. Cu încetul, netezi-se-vor însă ele toate și va o mamă bună, Asociațiunea va strînge la sinul său pe toți Românii cu inimă.

Pentru-că mare este misiunea ei: să ajute cultivarea poporului român,

să perfecționeze ce școalelor noastre li-a putut scăpa ori n'au prilej să îndeplinească.

Cunoștința de carte și ajutarea poporului român spre o stare materială mai sănătoasă, eată ce-și propune să realizeze.

Cine să n-o spriginească deci?

Ca munca să-i fie rodnică, se cere întăiu de toate dragoste frățescă între cei ce conduc «Asociațiunea». Veleitățile confesionale să dispară și nu la parități să ne gândim, ci să li-se dea puțința de a lucra celor cu inimă și pricepere, fie bătrâni ori tineri, și ori care ar fi părerile lor în cea ce privește viața politică a neamului românesc.

Așa purcezînd, progresul va fi mai îmbucurător și «Asociațiunea» va putea deveni un factor prețios în lupta pentru ridicarea poporului român la o treaptă culturală și economică mai înaltă, va fi un zid de care să se frîngă toate valurile dușmănoase.

Dorînd să-și ajungă cât mai grabnic apogeul de activitate, noi salutăm cu iubire «Asociațiunea» la Mehadia, în mijlocul sprintenilor și harnicilor săși vînzărești.

Tovărășia Voina—Dr. Rațiu.

Ziarul bucureștean «*La Roumanie*», organ al dlui *Tache Ionescu*, aduce următoarea ștre:

«Consistorul român din Brașov (?) în adunarea sa a votat o adresă de mulțumire preotului *Voina*, care a știut să conducă atât de bine negociațiunile cu guvernul român; și e hotărît să-i facă un cadou (!) în amintirea serviciului ce a făcut în această afacere școalelor române din Brașov.»

Hotărîrea Eforiei școalelor din Brașov, nu a consistorului din Brașov (ci cel mult a consistorului din Sibiu) — de a face părintelui *Voina* un cadou, este cel puțin plăcută pentru Sfinția Sa; deși nu este a se confunda Sfinția Sa cu nici una din părțile contractante cari au rezolvat pe cale diplomatică chestia școalelor din Brașov.

Pentru rezolvarea acestei chestii, atât de palpitante oare-cînd, noi avem satisfacția de a fi indicat ca singură posibilă calea diplomatică.

Di *Voina* și cei de la Eforie, porniseră însă proces împotriva statului român și alarmaseră țeara că dl *Sturdza* voește să «tradeze» interesele școalelor române de la Brașov căutînd să rezolve afacerea rentei pe cale diplomatică. «*Tribuna*» dlui *Dr. Rațiu* de asemeni țipa «tradare!» Ba nu mai departe de cât la 30 Ianuarie anul curent scria:

«Adecă cum? Să fim recunoscători guvernului maghiar pentru că averea privată ce o are biserica română din Brașov, de drept la statul român, o ia el a mână și dă proprietarului legitim numai usufructul, ba

ȘOAPTE

Mâna stângă.

Știi cum salutăm pe profeți: sărut sfânta dreaptă!

In mod analog ar trebui să salutăm pe fecioare, zicându-le: sărut sfânta stângă!

Să nu ne formilizăm pentru cuvântul „sfântă”. O fecioară, care știe sărubi cu toată căldura și curățenia inimii sale, e sfântă și ea.

Mâna stângă a femeii e atât de aproape de inimă, încât e imposibil să n'o iubești mai mult ca pe cea dreaptă. O știe aceasta orice tinere, care măcar odată s'a plimbat cu pașii timizi prin sala de joc. Brațul stâng al fetei este acela, cu care întâișdă face cunoștință, — cu mult înaintea buzelor de pildă. Brațul stâng îi deșteaptă întâi cele sensibile neînțelese în pauzele lungi dintre jocuri. Brațul stâng, cu căldura sa molatecă, își ține încheștat brațul țeu cel drept și constituie firul electric dela inimă la inimă.

Dar știi când tremuri mai grozav și mai dulce sub povara brațului stâng?

Când umbrele nopții te-apucă 'n pădure pe cărări rălăcitate. Ești singur cu ea și pășiți învinte și tăcere. Frin erba cea mare pășiți înainte și cumplita voastră iubire graiul vă oprește. S'aude ticăitul inimii și tare departe un șgomot de pariu și un murmur de șipot. . . . De odată luna răsare, hogaș de lună și v'arată poteca pîntre brazi. Voi stați și o priviți sau ședeți pe un jghîmb din cale, jghabu-i învilit în muschii. Și tu, tinere, cu mâni tremurânde desfăci în valuri pîrul frumos al iubitei, ca luna să stea în loc și să aibă ce să admire. . . Apoi earăși vă lsați de mîna, — o iai de mîna cea stîngă, cea sfîntă și earăși pășiți înainte, tot înainte. . . Viața e o pădure și mîna stîngă a iubitei te face să crezi, că e o grădînă cu flori.

F. O.

Din străinătate.

Din culisele politicele rusești în Peninsula-Balcenică.

Cu ocaziunea instrucției morții lui Mihăileanu, s'a putut reconstrui în parte firul istoric, care a condus la acel fatal desnoșdământ. Eată câte-va date în această privință:

Dela 1887 Rusia rupsesse ori-ce relații cu Bulgaria oficială. În vremea aceea politica bulgară a Rusiei o conducea Hitrovo, ministrul Rusiei la București. În Bulgaria lupta Stambulov contra principelui Ferdinand, care făcea grațiosități partidelor antistambuloviste. Prințesa Clementina de Coburg umbla pe căi lăturănice să împace pe țar, ceea-ce a și reușit, prin intermediul ambasadorului rusesc din Viena, Lobanov. La 1895 Jacobson, dragomanul legațiunei rusești din București dispăre, luând cu sine două dosare din Arhiva secretă a consulatului. Acele dosare au ajuns în mîna lui Stambulov. O parte din materialul dintr'un dosar s'a publicat apoi într'o broșură apărută la Viena, sub titlul: *Politia secretă rusească în Orient*. Guvernul rusesc s'a supărat rău pentru această broșură. Al doilea dosar, care cuprinde actele referitoare la detronarea lui Alexandru Batemberg și machinațiunile rusești în Macedonia, îl păstra Stambulov cu mare grijă. Stambulov, după-cum se știe, a fost asasinat la 15 Iulie 1895, dar n'a murit de-cât după un chin de trei zile, așa că a avut timp să cheme la sine pe Popov, căruia i-a dat dosarul. Popov văzînd conținutul dosarului n'a îndrăsnit să-l țină la sine, ci l'a încredințat unui Român macedonean din Sofia, sub jurământ că nu-l va da nimîru.

Dînd de urma dosarului, Ștefan Mihăileanu reusește să fotografieze actele dintr'insul. Un exemplar s'a dat M. Sale rege-

lui țol, unul d-lui Sturdza, unul d-lui Tăulescu, unul a mers în străinătate. Mijeanu și-a păstrat clișeele.

Cînd comitetul macedonean a început să rezze cu furie pentru a rescula Macedonia Mihăileanu a publicat în „Peninsula Banică” două articole, prin cari le dă deir conjurațiilor din Sofia, că cunoaște conutul dosarului lui Stambulov. El crede că va înspăimînta printr'aceasta pe baiți. Dar comitetul macedonean drept repă a trimis lui Trifanov următoarea telegramă:

Cinci-zeci de saci de grîu la moment să fie acinați.

Câte-va zile după aceasta Mihăileanu a fost asasinat.

Noutăți

Arad, 8 Septemvrie n. 1900.

P. S. Sa Episcopul Goldiș, abia sosit la Sibiu, și pentru a da probă de solicițdinea ce are pentru școala de fete, a și itat erii cu deamănuțul această școală e nou arganizată și 's'a arătat întreaga sa aulțumire. P. S. Sa a fost însoțit de dl eferent școlar Ciorgariu.

Scandal la o bancă română. Norocul nostru este, că la băncile române lucrurile merg neted și rar de tot se întîmplă câte un incident, care să turbure încrederea ce o avem toți în institutele române financiare.

Un astfel de scandal s'a întîmplat la „Someșana” din Dej, despre care scandal, răsparzînd foilor maghiare. „Tribuna” (dela 6 Sept) scrie:

„E adevărat, că doi oficiali ai băncii „Someșana” din Dej: Simion Rus și Florin Hatos au fost dimiși din posturile lor pe cale disciplinară. Dimiterea s'a întemplat pentru ținuta lor contrară intereselor institutului, pentru purtarea necuviincioasă față de directorul executiv, pentru denegarea supunerii regulamentare și pentru calumniarea direcțiunei și comitetului de supraveghiere”.

Cînd se aduce însă o acuză a at de gravă contra casarului și secretarului general al băncii, judecată se poate aduce numai după-ce s'au ascultat și cei invinuiți. Comunicatul de mai sus obligă pe d-nii S. Rus și Fl. Hatos să vorbească.

Un avocat ungar escroc și falsificator de bani. O senzație mare a produs în țeara întregă cazul, că poliția din Budapesta a pus mîna pe un domn ungar foarte primejios. Se cheamă Dr. Takács Zoltán, fost avocat în capitala țerii, care, încă pe timpul cînd era universitar, juca un rol de frunte în chestii de naționalism maghiar și căți-va ani a fost tribunul conducător în toate acțiunile patriotice ale floarei națiunei. Ca avocat încă s'a dovedit complice într'o crimă ordinară, avînd parte activă cu frații Berocz într'o mare defraudare, pentru care a fost osîndit și închis în temniță pe patru ani și jumătate. Abia decurînd scăpat din temniță, fostul avocat s'a apucat de o meserie și mai criminală. Și-a procurat toate uneltele necesare pentru un atelier, în care 's'a recrutat o întreagă bandă de falsificatori de bani și dînsul s'a făcut căpetenia bandei. În calitatea aceasta, dînsul cu o dibăcie rară a început să falsifice indeosebi bancnotele de 100 florenți, așa, că numai foarte cu greu se puteau deosebi de cele veritabile. După-cum se anunță, până acum Dr. Takács a preparat bancnote de acestea în valoare de 22.000 fl., pe cari cerca să le schimbe și să înșele lumea cu ele. A'tat la el, căt și la complicitul lui, între cari se află și „domni” și țărani, s'au găsit sute de piese false de căte o sută florenți. Dr. Takács a fost prins la un hotel (Royal) din Budapesta, denunțat de un cafegiu. La intrarea poliștiștilor, sub conducerea căpitanului Sajó, criminalul a vrut să descare revolverul asupra lor, a fost însă împiedecat la asta, dar s'a opus cu atîta desperație, că trei detectivi abia au putut să-l birue. După o luptă înverșu-

nată a fost însă legat și dus la poliție. Sunt arestați asemenea mai mulți inși dintre complicitul lui, și astfel cercetarea s'a pornit și decurge cu mult interes. Se vor descoperi poate și alte fapte cu mult mai senzaționale.

Opurî valoroase. Dl Simeon Fi. Marian, membru al Academiei române și profesor la gimnasiul român din Suceava, a mai scos zilele acestea de sub tipar următoarele lucrări interesante:

1. Inscrupțiuni de pe manuscrise și cărți vechi din Bucovina.
2. Condiția monștirii Voronețului.
3. Poesii populare despre Avram Iancu.

Pe cine pismuesc domnitorii? Nu de mult o princesă engleză a adresat cătră toți domnitorii din Europa, cum și cătră principii și principesele curții engleze întrebarea: „Pe cine pismuesți?”—Dintre răspunsurile date la această întrebare, înregistrăm pe ale următorilor trei împărați:

Wilhelm, Impăratul Germaniei, răspunzînd în chip negativ, a scris: „Numai pe acel om nu-l pismuesc, care nu și iubește patria”.

Impăratul-regē Francisc Iosif a răspus: „Pe cine pismuesc?—Pe tot omul, care nu e împărat!”

Ear' țarul Nicolae al Rusiei a dat următorul răspus important: „O invidie sinceră pismuesc pe toți acia, cari nu trebuie să poarte povara grijilor unei mari împărății, cari n'au să simtă tristețea unui popor ce suferă.”

Cât au costat Ovreii. „Apăr. Naț.” scrie: În urma statisticele făcute la ministeriul de interne și de finanțe, s'a constatat că cu transportarea Ovreilor emigranți, la ducere și întoarcere, statul român a cheltuit enorma sumă de 800.000 de lei.

Și țărani nostri mor de foame!...

ULTIME ȘTIIRI.

Din Transvaal.

Londra, 7 Septemvrie. Lui „Standard” i-se raportează din Durban:

Eri trupe de infanterie și cavalerie (engleze) au căzut prizoniere în mîinile Buriilor.

Conspirație în contra Sultanului.

Constantinopol, 7 Septemvrie. Medicul de curte al Sultanului a descoperit un mare complot pîlănit în contra vieții Sultanului. Sunt amestecați în complot: o damă și mai mulți oficianți înalți. Ca bănuși de complici au fost arestați până acum 118 oameni.

Rășboiul din China.

Paris, 7 Septemvre. Se șvonește, că Rușii stăruie irevocabil pe lângă evacuarea Pekingului, chiar și în cazul, cînd toate celelalte puteri s'ar împotrivi.

Londra, 7 Septemvre. Agenția „Laffan” raportează din Shanghai, că vice-regele Li-Hung-Ciang s'a dovedit a um de mare dușman al străinilor, ceea-ce mărturisește însuși secretarul lui, Pethie, care zice, că în acest om viclean absolut nu se poate nimeni încrede.

Se șvonește, că Germania ar fi propus, ca puterile să-și retragă jumătate din trupele lor din Peking și să le ducă la Tencin. America aprobă propunerea aceasta.

Din Honkong se raportează despre mari turburări în Lunhau unde bande de hoști chinezi oprind, jăfuesc și ucid. Prefectul cu miliția ce-o are, n'a putut să reziste tâlharilor și a cerut nou ajutor militar.

Editor: Aurel Popovici Barciuanu.
Red. respuns: Ioan Russu Șirianu.

Deposit mare e inbrăcăminte pentru
bărba și copiii

NEUMANN M.

in Arad colțul lângă Hôtel „CRUCEA ALBĂ“

Prețuri fixe.

Comande după măsură e execută solid și prompt.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciureu in Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă.	Cărți, Brosuri.	Orice tipărituri.
Invitări la nuntă.	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

CONCURS.

Societatea comercială pe acții „Prilipciana“ din Prilipești, ține concurs pentru postul de conducător al prăvăliei sale.

Potentul trebuie să dovedească prin documente pregătirea sa pentru o astfel de întreprindere; — preferiți vor fi Români.

Dotățiunea conducătorului constă din:

1. Salar anual de cor. 720.
2. Cortel in natură cu ocol și grădină.
3. Tanțemă ca și la membrii direcțiunii.
4. Dela birtuit percente obicnuite.
5. După vrednicie, remunerație.

Petițiunile instruate cu documentele de lipsă se vor primi până la 15 Septemvre a. c. st. n. la președintele societății, Dlul Vasile Popovici in Patas u. p. Prigor.

Direcțiune

Fondat 1840.

Fondat 1840.

STEINITZER N.

Prăvălie de materii de văpsit, zugrăvit și de lacuri, exclusiv.
Arad, piața Andrassy Nr. 3.

Lack de cea mai bună calitate pentru padiment și lack cu luciu pentru parchet.

Vapsea	Terpentin	Șerlack
Firnais	Uleiu de in	Fournir
Brunolin	Carbolineu	Lațuri
	Cleiu	

Toate necesariile pentru timplărie. Pansule. Modele pentru pereți.
Deposit bogat de materialuri de specialitate. Comandele din provincie se execută punctual.

489 8-10

493 2-3

Cel mai mare magazin din Arad și provincă în confecțiuni

pentru dame

STERN M. A.

Arad, piața Andrassy.